

ŠKOLNÍ ZPRAVODAJ

ÚNOR 2025

ROČNÍK 2024/2025
ZÁKLADNÍ ŠKOLA ZA ALEJÍ

3

Obsah

Úvod	5
1. Lyžařský výcvikový kurz	5
1.1. Hory 2004 – Postřehy Lucie Pražákové z 8. A (z kroniky školy)	5
1.2. Lyžařský výcvikový kurz 2025 (19. 1. – 24. 1.)	8
1.2.1. LVK z pohledu 7. A	9
1.2.2. LVK z pohledu 7. B	11
1.2.3. LVK z pohledu 7. C	12
2. Okresní kolo Anglické olympiády	14
3. Dílničky pro předškoláky	14
4. Exkurze do naší kuchyně	15
5. Školní družina – Restaurant pana Hráška	16
6. Porcelánka 4. A	16
7. Řádky ze 3. B	17
8. Návštěva firmy Altech	17
9. Beseda Chlast je droga	19
10. Technické dílny pro 8. ročníky	19

Úvod

Milí čtenáři Školního zpravodaje,

máme za sebou dva měsíce roku 2025. Je to rok, který nám připomíná, že naše Zaalejka slaví kulaté padesátiny. A právě tomuto výročí je věnován první příspěvek. Ze školní kroniky byly vypsané řádky, které zmapovaly lyžařský kurz v roce 2004. A letošnímu pobytu našich sedmáků na LVK věnuje náš časopis nejvíce prostoru. Kromě tohoto tématu se ale dočtete také o spoustě dalších aktivit napříč školou.

Přejeme krásný čas končící zimy a blížícího se jara.

Váš Školní zpravodaj

1. Lyžařský výcvikový kurz

1.1. Hory 2004 – Postřehy Lucie Pražákové z 8. A (z kroniky školy)

Lyžařské středisko Podtaté, u Polanských

Na hory jsme odjízďeli dne 11. 1. 2004. Všichni jsme se moc těšili, že si odpočineme od školy a učitelů. Maminky a tatínkové, kteří se docela práskli přes kapsu, si zase odpočinuli od nás.

11. 1. – Po příjezdu proběhlo rozdělování na pokoje. Ten den už jsme lyžovat nešli, ale perfektně jsme si užili procházku. Přestože učitelé zakázali koulování a válení ve sněhu, bez přestání jsme to porušovali.

12. 1. – Někteří „nejezdci“ se už při snídani obávali kopce, který byl 100 metrů od chaty. Zato „polojezdci“ a „jezdci“ byli na kopec vyloženě natěšení. Dopoledne proběhlo zařazování do skupin, kterých bylo výjimečně 6. Bylo to kvůli tomu, že jely 3 třídy a do volných míst se dostaly osmačky. 1. a 2 skupina se na vlek dostala už odpoledne. Zbytek si opakoval a učil se základy.

13. 1. – Lyžovali jsme celý den. Objevili se první nemocní. Ti méně zkušenější lyžaři se určitě těšili na večerní programy. Nechyběla ani pořádná diskotéka, která byla zatím taková „ořukávací“.

14. 1. Třetí den, protože se říká třetí – krizový, se lyžovalo jenom dopoledne. Na vleky se po několika marných pokusech dostalo i 4. družstvo. 5. a 6. zatím muselo šlapat do kopce po svých. Odpoledne jsme se vydali na menší túru. Strašili nás, že půjdeme až na Kasárna (3 km tam a 3 km zpátky). Opravdu jsme se lekli. Nakonec z toho nebyly ani 2 km. Cestou nazpátek jsme se stavili do malého obchodu (skoro jsme ho vykoupili). Po návratu probíhaly přípravy na večerní DISCO. Nagelovat, namalovat a může se vyrazit.

15. 1. Obětí nemoci přibývalo. Odpadla jsem i já. Ti, co stále odolávali, se pořád zdokonalovali ve svém lyžařském umění. Pacienti pana doktora Tihona mohli jen tiše závidět. Musím pochválit pana doktora, který stíhal léčit nemocné, učit lyžovat, a ještě se kochat krásou této krajiny. 6. družstvo se uchopilo pomy a s chutí vyjelo nahoru.

16. 1. Pomalu, ale jistě se přiblížil konec lyžařského výcviku. Dnes byl poslední celý den lyžování. Dopoledne se uskutečnil slalom, který byl rozdělený na dvě skupiny. V áčku 1., 2., 3. a v béčku 4., 5., 6. Favorité se nevyrovnali s terénem a nedopadli tak, jak by chtěli. Ostatním to nevadilo. Nemusíme se ještě loučit se svahem. Zítra je taky den...

17. 1. – Poslední – pardon předposlední den (poslední se nikdy neříká, i když je už poslední). Dopolední lyžování nic moc, moc sněžilo a řada byla až na silnici. Po obědě si někteří dali pohár. Potom ještě pár organizačních rad a domů. I když neradi! Rozloučili jsme se s místním psem Bohouškem.

Tímto bychom chtěli moc poděkovat

p. uč. Jančářovi

p. uč. Tomanové

p. uč. Pražákové

p. uč. Bednaříkové

p. uč. Tihonové

p. řediteli Broklovi

p. doktoru Tihonovi

Z kroniky školy vypsala Alena Navrátilová

2004

1.2. Lyžařský výcvikový kurz 2025 (19. 1.– 24. 1.)

Lyžařský výcvikový kurz je jedním z nejatraktivnějších zájezdů pro děti. Žáci sedmých ročníků se na něj těšili už od začátku školního roku. Rodiče šetřili peníze a sháněli nezbytnou vybavu. Ze třech tříd se do kurzu přihlásilo 40 dětí, z nichž skutečně odjelo 38 dětí.

Místem pro letošní LVK byl zvolen ski areál Karlov pod Pradědem, poblíž Malé Morávky. Ubytování jsme byli na hezké chatě Moravici pod vyhlášenou chatou Kamzík.

První den po příjezdu na místo jsme poobědvali a vyrazili na svah, kde se žáci rozdělili do družstev podle svých individuálních lyžařských dovedností. Začátečníci se učili obouvat lyže, držet rovnováhu, otáčet se a dávat špičky lyží k sobě. K nabytí těchto dovedností využili areál lyžařské školky. Pokročilejší lyžaři se už pustili do sjíždění kopců.

Následující výcvikové dny směřovaly k tomu, aby si lyžaři začátečníci osvojili dovednosti potřebné k bezpečnému zdolání mírného kopce a aby mohli konečně nasednout na lanovku, která je vyveze až na vrchol karlovského areálu. Pokročilejší lyžaři pilovali oblouky a učili se o stylech jízdy, aby mohla být jejich jízda příjemná a bezpečná.

Večery jsme trávili společenskými aktivitami a hrami. Žáci se rozdělili do čtyř družstev, ve kterých každý večer plnili zábavné úkoly a měli možnost sbírat body za úspěšné splnění úkolů. Na konci kurzu bylo sčítání bodů a vyhlášení vítězného družstva. Pokud zrovna žáci neplnili úkoly, bavili se tancem a dalšími mimosoutěžními aktivitami. Do her se většinou zapojili všichni a chvílemi i zapomněli na to, že mají zakázány mobily mimo vyhrazený čas osobního volna, které si mohli žáci dopřát dvakrát denně, vždy po obědě a po večeři.

Letošní LVK se bohužel neobešel bez úrazů. Čtyřkolkou horské služby ze svahu a následně sanitkou do nemocnice se svezli dva žáci. Jeden z nich utrpěl zhmoždění kotníku a druhý zlomeninu ruky. Ironií je, že ani jeden úraz se nestal při jízdě na lyžích. Jednalo se o pády ze stoje.

Na svahu jsme strávili prakticky každé dopoledne i odpoledne díky příznivému počasí. Zažili jsme sice krásně modrou oblohu, inverzi, bezvětří i silný vítr, mlhu i drobné mrholení, avšak žádné počasí nám nezabránilo lyžovat.

LVK jsme si moc užili. Od žáků i rodičů jsme dostali většinou velmi pozitivní zpětné vazby. Mnozí žáci by se na hory nejraději vrátili. Věříme, že LVK byl pro žáky přínosný a v budoucnu budou rádi navštěvovat hory a zdokonalovat své lyžařské umění.

Dalibor Valenta

1.2.1. LVK z pohledu 7. A

Dnes vám povím o lyžařském výcviku, který proběhl roku 2025. Ráno v 9 hodin odjíždí dvoupatrový autobus z Uherského Hradiště a směřuje do Karlova na Malou Morávku. Všichni se těší a veselá nálada se line celým autobusem. Cestu provázejí dvě zastávky na benzince, kde jsme měli čas jít na toaletu a koupit si na cestu něco dobrého.

V pořádku jsme dorazili na naši chatu jménem Moravice, nanесли jsme kufry a těšili se na první lyžování dne. Po obědě jsme se vydali na sjezdovku Myšák. Zkušení lyžaři vyšlapali kopec a zkoušeli své dovednosti, nelyžaři, do kterých patřím i já, zkoušeli základy lyžování na rovince pod svahem.

Po úspěšném prvním dni na lyžích jsme se vydali zpět na chatu a čekala nás večeře. Po večeři jsme se sešli na večerním programu a říkali si pravidla lyžování a hráli různé hry. Následně jsme se vydali zpět na pokoje a chystali se na spaní.

Uprostřed noci nás však vzbudil zápach spáleného plastu, který se linul od topení. Následovalo uvědomění, že se naše lyžařské oblečení a moje helma pálí a roztápí na radiátoru. Rychle jsme oblečení sundali a doufali, že příští den proběhne bez dalších problémů.

Bohužel, další den se Samuel vážně zranil a musela pro něj dojet horská služba přímo na svah. Všichni jsme pociťovali strach z dalšího lyžování, ale odpoledne ten den lyžování proběhlo v klidu a bez dalších úrazů.

To jsem ale nevěděl, co přijde další den. Ráno ještě před lyžováním bylo zábavné a měl jsem velkou radost, že už umím základy lyžování a že po obědě půjdu na větší sjezdovku Express.

Hned při první jízdě, při vasedání z lanovky, následoval pád, při kterém jsem si přilehl ruku. Cítil jsem divný pocit a tušil, že je něco špatně. Paní učitelka mě uklidňovala, že se jedná pouze o naraženinu a že nejde o nic vážného. Jenže velká bolest pokračovala. Na popud velké bolesti paní zdravotnice přivolala horskou službu. Přijel velmi hodný pán na sněžné čtyřkolce a odvezl mě na horskou chatu, ze které jsem jel sanitkou do krnovské nemocnice, kde následoval rentgen a zjištění, že se opravdu jedná o zlomeninu. O hodinu později přijela moje maminka a se slzami v očích jsem z lyžařského kurzu odjel zpět domů.

Filip Barkovsi, 7. A

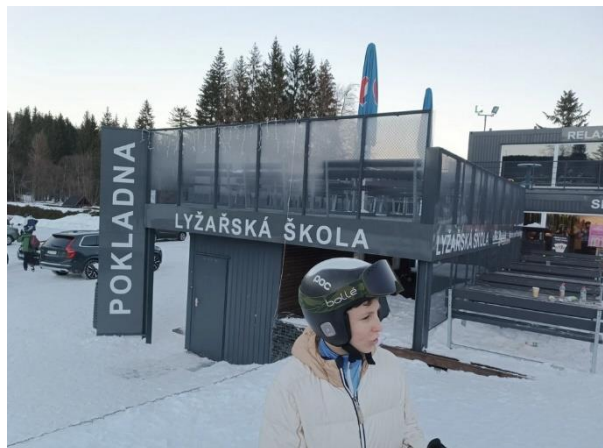
V neděli 19. 1. 2025 začala cesta 7. A, 7. B, 7. C do ski areálu Karlov. O 3 hodiny později jsme dorazili na horskou chatu Moravice. Těžké kufry jsme vynosili nahoru, bylo to náročné.

Mezitím nám nachystali oběd. Po obědě jsme se ubytovali do pokojů s topením ze 70. let. Vybalili jsme si kufry a nachystali na lyžování. Obuli si lyžáky, vzali lyže do ruky a šli na skibus. Nastoupilo 38 dětí a jelo se na Myšák. Myšák je malá sjezdovka s pomou a

seďákem, ale skipas jsme ještě neměli, tak jsme museli šlapat svah. Rozdělili nás do skupinek 2-4, postupně proběhly přesuny v průběhu dní. Večer byla večeře a potom večerní program, kde jsme tančili just dance a hráli hry v týmech. Večerka byla ve 22:00, takto probíhaly i ostatní dny, akorát jsme jezdili na Expressu se skipasem. Až na čtvrtek, to jsme jezdili v kostýmech. V pátek pro nás přijel autobus a jeli jsme domů.

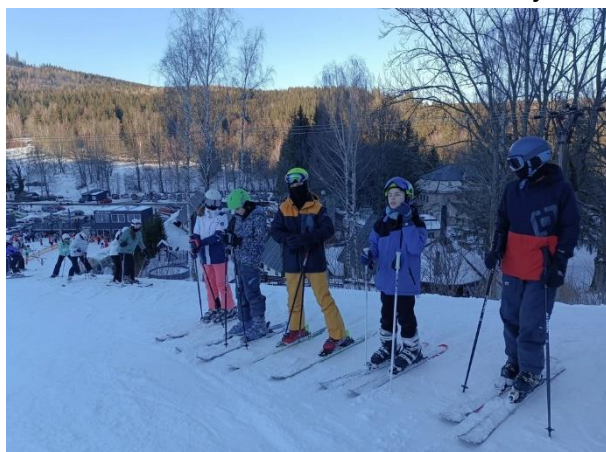
Ellen Hlůšková, Sally Lancouchová, 7. A

V neděli jsme měli sraz v 7:30 u točny a v 8:00 pro nás dojel dvou patrový autobus a vyjeli jsme z Uherského Hradiště do Karlova v Jeseníkách. Penzion se nachází na kopci, který byl namrzlý, takže musel autobus zastavit pod kopcem. Jelikož bychom všechna zavazadla nezvládli sami vynést, tak přijely dodávky z penzionu, kde jsme byli ubytováni, a odvezli většinu našich zavazadel do kopce nahoru. Kopec jsme si poté sami vyšli s našimi menšími batůžky. Když jsme dorazili do penzionu, tak jsme si odložili zavazadla do chodbičky a pak jsme šli do jídelny poobědvat. Po obědě jsme dostali klíče od pokojů a vybalili jsme se. Jakmile jsme se vybalili, tak jsme se nachystali, vzali si lyže, hůlky a vyrazili skibusem na sjezdovku. První den jsme byli všichni na Myšáku a naši instruktoři zkoušeli, jak nám to na lyžích jde, a poté nás podle toho zařadili do skupinek 2 – 4 (4 jsou začátečníci a 2 pokročilí). Poté nás vyzvedl skibus a odvezl nás do penzionu. Měli jsme chvíli odpočinek a poté šli na večeři. Po večeři jsme se přesunuli do místnosti vedle a rozdělili se na čtyři skupinky. Dále jsme každý večer hráli v daných skupinkách různé hry a soupeřili mezi sebou.

Ella Čambalová, Kateřina Kajšová, 7. A

V sobotu 18. 1. 2025 se většina začala chystat lyžák, který se měl uskutečnit následující den v neděli 19. 1. 2025. V neděli ráno jsme se všichni sešli u točny, tam jsme se rozloučili

s rodiči a čekala nás 3hodinová cesta do Karlova. Jakmile jsme byli na místě, tak jsme naše věci přemístili z autobusu do auta, které nám je vyvezlo k našemu ubytování, které se jmenovalo Moravice, a potom jsme se začali pomalu ubytovávat. Po velmi dobrém obědě nás čekala chvilka odpočinku a chystání na 1. lyžování. U chaty nás vyzvedl skibus, který nás dovezl až k sjezdovce Myšák, poté jsme se rozdělili do družstev a učitelé se podívali, jak kdo lyžuje. Začátečníci se jen seznamovali s lyžemi. Za 2 hodiny si pro nás znovu dojel skibus a odvezl nás na chatu. Jak jsme dojeli, tak nám učitelé dali volno do šesti hodin. Poté jsme šli na večeři a následoval večerní program, který jsme si všichni moc užili. A jako poslední následovala večerka, kterou jsme měli v 22:00. Ráno byl budík nastavený na 7:00, v 7:40 byla snídaně a potom jsme se šli chystat na ranní lyžování. Jakmile jsme se vrátili z lyžování, tak to

bylo jako předešlý den. Oběd, volno, lyžování, volno, večere, volno a večerní program. Takhle to probíhalo každý den až do čtvrtku. Ve čtvrtek jsme totiž ráno lyžovali v kostýmech a moc jsme si to užili, odpoledne jsme měli naše poslední lyžování, takže jsme se snažili si to co nejvíce užít. Večer už jsme začali balit, jelikož jsme v pátek už jeli domů. Samozřejmě se lyžák neobešel bez zranění. Naši dva spolužáci, jeden měl něco s rukou, druhý měl něco s nohou. V pátek jsme tedy posnídali, dobalili jsme se. V 10 hodin nám přijeli pro všechny věci. A my všichni jsme šli dolů, kde čekal autobus, tam jsme naházeli věci a jeli směr UH. Lyžák jsme si moc užili a moc děkujeme instruktorům za to, že nám pomohli naučit se lyžovat. Na tuhle akci vždy budu vzpomínat.

Podešvová Veronika, Šarlota Budíková, 7. A

1.2.2. LVK z pohledu 7. B

S holkami jsme se začaly ráno setkávat u autobusu, ale Nellča nejela, protože měla horečku. Jeli jsme na hotel Moravici do Malé Morávky. Jeli jsme tam cca 2 hodiny. Když jsme přijeli, tak jsme se šli vybalit na pokoje a chvíli potom jsme šli lyžovat. Byli jsme rozřazeni podle toho, kdo nikdy nestál na lyžích, a na ty, kdo lyžovat umí. My, co lyžovat umíme, jsme byli na svahu Myšák a začátečníci byli na malém svahu. Byli jsme na skupinky 2, 3 a 4. Skupiny 2 a 3 byly skoro na stejné úrovni lyžování a ve 4 byli začátečníci. Měli jsme i večerní programy, ale nejvíc ze všech nás asi bavil just dance, nebo když kluci vzali holky na záda a museli je přendávat na břicho, a kdo první spadl, tak prohrál. Poslední den lyžování jsme měli kostýmy a mohli jsme mobily na svah, takže máme super vzpomínky na lanovku. Taky jsme tam začali říkat tik tok hlášku "Jeňa". A taky jsem tam chytla jednodenní horečku a nemohla jsem lyžovat, ale druhý den už to bylo lepší a lyžovat jsem mohla. Moc jsem si to užila, a kdyby byla další možnost, tak bych hned jela.

Agáta Běhávková, 7. B

Začalo to v roce 2025, 19. ledna, v neděli ráno, když nám dali sraz v 7:30 u točny a přijel

červený dvoupatrový autobus v 7:50. Odjžděli jsme v 8:08. Měli jsme přestávku ve Velkém Týnci u Olomouce na benzince. Mohli jsme si na půl hodiny odskočit na něco dobrého a jeli jsme pak dál až do Malé Morávky. Přijeli jsme k mostu, tam jsme vyskládali lyže a věci do dodávky, která nám to odvezla až k chatě. Vyskládali jsme věci do chaty a šli jsme obědvat do naší jídelny a po obědě jsme šli lyžovat zdarma. Jinak celý týden až do pátku nás budili v 7:00, pak jsme šli v 7:40 na snídani a pak jsme jeli v 8:30 skibusem na svah. Ve 12:00 jsme mívali oběd

a po obědě jsme měli hodinu a půl přestávku a jeli jsme zase na svah (lyžovali jsme 2x denně). V 16:20 jsme už jeli zpět na ubytování. Měli jsme večeři v 18:00 a po večeři jsme měli v naší místnosti večerní program. Hráli jsme soutěže nebo jsme tančili just dance. Jak to skončilo, tak jsme měli jít už na večerku a v 21:00 nebo 22:00 jsme měli už spát a zase všechno dokola. Poslední den jsme jeli v 10:30 až na benzinku a zase jsme jeli až na točnu do Uherského Hradiště.

Tomáš Kordovaník, 7. B

1.2.3. LVK z pohledu 7. C

V neděli v 7:30 jsme se sešli u točny a v 8:00 jsme odjžděli dvoupatrovým busem. V půlce cesty jsme se zastavili u benzínky na pauzu. Měli jsme ji tak 20 minut, po pauze jsme hned odjeli, cesta do Karlova byla 2,5 - 3 hodiny. Když jsme dojeli do cíle, tak jsme měli z autobusu vytáhnout všechny kufry a tašky a naložit je do aut, která je odvezou na chatu. Když jsme se dostali na chatu, tak jsme čekali na číslo pokojů a potom jsme si tam vybalili všechny věci a šli jsme do lyžárny odložit si lyže a lyžáky do skříněk. Pak jsme dostali 45 minut pauzu. Odpoledne jsme vyrazili skibusem na sjezdovku Myšák a byli jsme rozděleni do dvou skupin – umí lyžovat a neumí. Ti, co neuměli, tak jim instruktoři vysvětlovali, co mají dělat. A ti, co uměli, už sjížděli menší kopce, po 2 hodinách jsme šli zpátky na chatu a šli jsme na oběd. Po něm jsme šli zpátky na pokoje a dostali jsme dalších 45 minut pauzu, pak jsme šli na večeři a po ní jsme měli přednášku. Druhý den jsme měli budík v 7:00 a v 7:30 jsme šli na snídani a po snídani jsme měli čas se připravit na lyžování. V 8:30 jsme jeli skibusem, někteří jeli už na lepší sjezdovky Express, pak horší skupina sjížděla už kopec, co sjížděla lepší skupina na Myšáku. Zase jsme lyžovali 2,5 hodiny. Pak jsme měli oběd, večeři a to stejné a měnily se skupiny. Večer se tak někteří posunuli do lepších. 3. den všichni byli na Expressu. Byly to tak 50x větší sjezdovky a pak 4. den se zase večer měnily skupiny naposledy. A pátý den jsme lyžovali naposledy a jeli domů. Lyžák jsem si užil a zlepšil jsem se v lyžování.

Richard Čaňo, 7. C

V neděli jsem vstala v 7, normálně bych spala do jedné. V autobuse jsme jeli asi tak 2 hodiny. Jak jsme tam dojeli, byla jsem pěkně zmatena, co máme dělat, ale po chvílce, jak jsme se ubytovali, tak to už nebylo tak zmatené. Po obědě jsme šli lyžovat na nějaký menší svah, rozdělili jsme se do 3 skupin, já byla v 3. skupině, jelikož jsem nikdy nelyžovala. Bylo to pěkně nudné, ale v pondělí nebo úterý jsme chvíli lyžovali bez hůlek. Napoprvé mi to šlo, ale podruhé, jak jsem sjížděla, tak jsem nabourala do sítě a jedna lyže mi vyskočila pryč. Dozvěděla jsem se,

že to pan učitel má natočené na videu. A skončilo to na ranním setkávání. Ve středu už jsme jeli na větší svah, na začátku to bylo hrůzostrašné, jelikož jsme se zastavovali na každém rohu, ale později už jsme se méněkrát zastavovali a více jezdili, tak se to dalo. Ve čtvrtek ráno jsme měli karneval. Já měla cowboy klobouk, i když se s tím špatně jezdilo, tak to byla sranda, ale v ten den sníh byl zmrzlý. Byla i mlha, tak se špatně jezdilo. Po obědě jsme měli na výběr, jestli chceme lyžovat nebo jít na procházku pro lyže a zpátky do chaty se vrátit skibusem. Já a Lea jsme si vybraly, že půjdeme na tu procházku. Jak jsme všichni došli, tak jsme byli v nějaké restauraci a čekali jsme na ty, co lyžovali, až do lyžujících, a skibus přijede. Málo, co se tam stalo, jenom jsem Thei sebrala pár hranolek. Jak jsme dorazili do chaty, tak jsme šli na pokoj a někteří jsme se začali balit, ale Lea ne. V pátek ráno se Lea konečně začala balit. Po snídani jsme balili lyže a všechno do krytu a asi tak v 9 nebo 10 jsme odjeli zpátky do Hradiště.

Alena Ševčíková, 7. C

Už od 5. třídy jsem se těšila na lyžařský výcvik. Lyžování je moje vášeň už od toho, co jsem se jako malá naučila lyžovat. Každý rok se nemůžu dočkat, až konečně nastane zima. A tak jsem se konečně dočkala sedmého ročníku, kdy jsme konečně jeli na lyžák. Začala jsem si psát seznam věcí už 3 týdny předem, abych si nic nezapomněla, a balit jsem se chtěla hned týden potom.

Konečně nastal víkend, v který jsme měli odjíždět. Tak jsem se zabalila, nachystala a šla spát. Druhý den jsem se vzbudila a jeli jsme na točnu autobusu. Tam nás už čekal dvoupatrový Pandabus. Řidič autobusu naložil všechny kufry, tašky a pak nás čekala asi dvouhodinová jízda. Když jsme dojeli, tak nás autobus vyhodil pod kopcem, vyskládali jsme věci, a pak jsme je zase přeskládali do aut, která je vyvezla před ubytovnu. Kopec jsme pak šli po svých. Pak nás ubytovali, tak jsme si šli zanést věci a šli na oběd. Po obědě jsme se šli nachystat na svah. Jeli jsme na Myšák, kde jsme ten kopec šlapali, aby nás rozdělili do družstev. Pak jsme jeli zpátky.

Takhle to bylo snad každý den, vzbudit se, nasnídat, na svah, oběd, pauza, na svah, večere, večerní aktivity. Po celém týdnu jsme se pak zabalili a jeli jsme zase domů.

Kristýna Janálová, 7. C

2. Okresní kolo Anglické olympiády

V úterý 11. a ve středu 12. února 2025 se dvě žákyně naší školy zúčastnily okresního kola Anglické olympiády na ZŠ UNESCO. Soutěžící ukázali své znalosti a dovednosti jednak v písemné části, zaměřené na poslech a čtení s porozuměním, tak i v ústním projevu zaměřeném na komunikaci v angličtině. V kategorii I. A (6. – 7. ročník) nás reprezentovala Sofie Sitníková ze 7. B. V kategorii II. A (8. – 9. ročník) výborně reprezentovala naši školu Petra Vlášková z 9. B, která se umístila na 1. místě a postupuje tak do krajského kola.

Oběma našim žákyním gratulujeme a Petře přejeme hodně štěstí v krajském kole.

Adéla Tobolová

3. Dílničky pro předškoláky

Ve dnech 4. a 6. 2. nás navštívili předškoláci z MŠ Křesťanské a Husovy. Pro děti byly připraveny dílničky v učebně přírodopisu, kde si děti mohly vyzkoušet práci s mikroskopem, hmatové, sluchové smysly, optické klamy, vyzkoušely si složit kostru člověka a mnoho jiných aktivit. V učebně dílen si děti vyrobily ze dřeva přívěsek s karabinkou, na kterou si lepily písmena nebo obrázky dle jejich fantazie a vybarvily barvami. Aktivity byly nejen poučné, ale i zábavné a děti se tak seznámily s novými věcmi.

Světlana Habartová

4. Exkurze do naší kuchyně

Byli jsme na exkurzi v naší jídelně a chceme vám o tom něco říct. Bylo to tam výborné a kuchařky a kuchaři byli moc hodní. Byla hodná i paní vedoucí kuchyně. Viděli jsme různé sklady. Do kuchyně se chodit nesmí, ale aspoň jsme nakoukli přes okno a něco jsme si prohlédli. A dozvěděli jsme se moc zajímavých věcí. Věděli jste, že:

- Velké vařečky se říká pádlo.
- Míchačka na těsto vypadá jako míchačka na beton. Je skoro i tak velká.
- Každý kuchař musí mít půl hodiny pauzu a mají místnost na odpočinek.
- Oblek pro kuchaře se jmenuje rondon.
- Kuchařky nemůžou mít nalakované nehty a nalepené řasy, když vaří.
- Nesmí mít dlouhé náušnice, dlouhé řetízky a musí mít vlasy v copu, aby se jim to nenamotalo třeba do nějakých strojů.
- Ručně oloupují třeba i 300 vajíček na jeden oběd.
- Ruční mixér vypadá jak sbíječka a je strašně těžký.
- Mají tam věci jako my doma, ale mnohem, mnohem větší.
- Mají XXL mlýnek na maso a strašně těžký. Kdyby spadl, tak udělá díru do podlahy.
- Začínají vařit v 6 hodin ráno.
- Na špagety strouhají 10 kg sýra.
- Na jedno jídlo se použije i 20 litrů kečupu nebo protlaku.
- V kuchyni se vaří i přes noc. Třeba maso v konvektomatu (to je přístroj).
- Je tam výtah, kterým jezdí jenom potraviny. Lidé ne.
- Mají cedník, který se jmenuje špičák.
- Metlička na bramborovou kaši je větší než naše hlava.

- Masové koule se vyrábí ručně a každá se musí zvlášť zvážit na váze.
- Paní vedoucí strávila mládí loupáním brambor.

Děkujeme všem v kuchyni, že jsme mohli dojít na exkurzi.

Třída MB

5. Školní družina – Restaurant pana Hráška

V naší školní družině se děti zapojily do zábavné a poučné hry s názvem Restaurant pana Hráška. Tato aktivita jim nejen přinesla radost, ale také pomohla rozvíjet jejich smysly – čich, chuť, hmat a zrak.

Malí „hosté“ si vyzkoušeli, jak správně prostřít stůl, seznámili se se základy stolování, a dokonce ochutnávali různé dobroty, u kterých hádali jejich složení. Důležitou součástí hry byla i etiketa – děti se naučily, jak se správně chovat u stolu a jak si vychutnat jídlo s respektem k ostatním.

Restaurant pana Hráška byl nejen chutným, ale i poučným zážitkem, který děti inspiroval k lepším stravovacím návykům a kulturnějšímu stolování. Už teď se těšíme na další podobné dobrodružství.

Veronika Koželuhová

6. Porcelánka 4. A

V rámci učiva o průmyslu České republiky se 4. A zaměřila na průmysl keramický. V pracovní a výtvarné výchově si děti zahrály na designéry porcelánových talířů. Každý pak svůj výrobek představil – popsal způsob dekorování a vymyslel název pro daný talíř. Krásné výtvary zdobí interiér třídy.

Kristýna Mikuláščíková

7. Řádky ze 3. B

Jsme na začátku druhého pololetí, druhé polovině školního roku. Po vánočních prázdninách jsme odpočatí a připraveni na nové učivo. Doufáme, že jste měli pěkné vysvědčení a užili jste si filmový klub.

František Čajka, 3. B

Když se řeklo „Ranní setkávání“, většinu naší třídy nic nenapadlo. Až se přišlo s nápadem na zajímavosti o zvířatech. A tak se začalo. Namalovali jsme si obrázky a dozadu jsme si napsali to, co jsme před vámi v tělocvičně říkali. Předtím jsme se dívali na video o hibernaci a vybrali z toho zajímavosti. V tělocvičně jsme si udělali pelíšky z koberečků. Jen netopýři leželi na zádech s nohama nahoře.

Linda Konečná, 3. B

8. Návštěva firmy Altech

Dne 29. 1. 2025 se třídy 8. A a 8. B zúčastnily exkurze do firmy Altech, která sídlí v Uherském Hradišti. Na cestu jsme se vydali hned ráno. Po příchodu jsme byli seznámeni s prezentací, ve které nám byla firma Altech představena. Dost nás zaujal fakt, že tato firma začínala s jedním zaměstnancem a v současné době má přes 400 zaměstnanců a její výrobky se dováží do celého světa. Pan ředitel nám také objasnil strukturu firmy a teoreticky nám představil jednotlivé úseky firmy. Do této doby jsme nevěděli, že firma je tak obrovská a stále se rozrůstá. Firma se zabývá výrobou kompenzačních pomůcek pro handicapované občany. Pomáhá tak lidem překonávat bariéry a usnadňovat život tělesně postiženým i jejich rodině. Firma vyrábí schodišťové plošiny, schodolezy, stropní zvedací systémy, schodišťové sedačky a nájezdové rampy. Po tomto úvodu jsme byli rozděleni do třech skupin a postupně jsme navštívili téměř všechny provozovny firmy. Nejvíce nás zaujal showroom, kde jsme si také mohli všechny výše zmíněné produkty firmy vyzkoušet. Také nás zaujala hala, kde je umístěn provoz s 3D tiskárnami. Pochopili jsme, že firma také věnuje mnoho času a peněz do vývoje

nových technologií a modernizuje své stávající výrobky. Dozvěděli jsme se, že jejich kompenzační pomůcky jsou dost drahé, ale je na ně možné získat státní dotaci. Technicky orientovanou část z nás zaujaly také projekční kanceláře, kde se pracuje na jednotlivých zakázkách. Zajímavá je pro nás do budoucna možnost ve firmě Altech pracovat po ukončení střední školy. Také nás zaujaly příběhy lidí s handicapem, kterým se díky kompenzačním pomůckám změnil život k lepšímu, protože mají individuální přístup a vše řeší na míru zákazníkům. Exkurze se nám vydařila a doporučujeme ji i do dalších let.

Martina Podešvová

Dne 29. ledna navštívily třídy 8. A a 8. B firmu Altech v Uherském Hradišti. Na úvod jsme byli seznámeni s výrobky, které se zde vyrábějí, a s tím jak výrobky mohou pomoci postiženým v každodenním životě. Dozvěděli jsme se také, že expediční doba výroby je něco kolem 10 dní.

Po seznámení se s firmou jsme byli rozděleni do tří skupin. Každá ze skupin se šla podívat do všech "čistých" závodů. Navštívili jsme například oddělení 3D tisku, abychom viděli, jak se dá 3D tisk využít ve výrobě. Dále jsme viděli oddělení kreslení zakázek, oddělení balení zakázek, výrobu a test výrobků, které jsou určeny pro odeslání.

Po obchůzce výroby jsme si mohli vyzkoušet některé výrobky. Vyzkoušeli jsme si jezdicí sedačku pro schody a jedna ze skupin si vyzkoušela svislou plošinu pro invalidní vozík.

Oběma třídám se návštěva firmy Altech v Uherském Hradišti moc líbila.

Marek Malovaný, 8. B

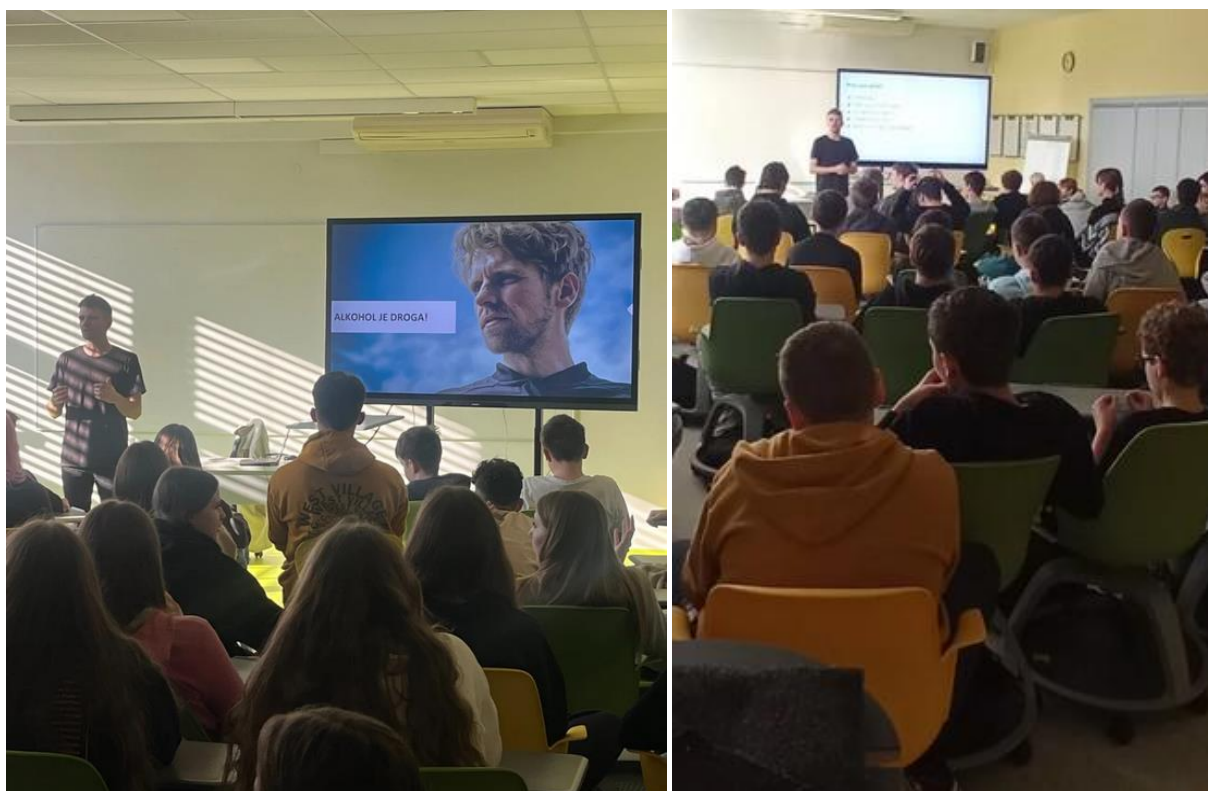
9. Beseda Chlast je droga

V úterý 14. 1. k nám do školy přišel Petr Harazin. Je to hudební skladatel a také frontman skupiny Nebe. Připravil si pro žáky 6. až 9. třídy přednášku s názvem Chlast je droga. Vyprávěl nám reálné příběhy ze života bývalého alkoholika. Zjistili jsme spoustu nových informací o tom, co alkohol dokáže udělat člověku.

Vyprávěl nám, jak se dostal k alkoholismu a jak se z něj léčil. Také nám říkal, jak skončil v psychiatrické léčebně a jak tento pobyt prožíval. Vyprávěl nám, jaký měl v léčebně režim a povinnosti. Byl tam 3 měsíce. Také nám říkal o tom, jak zjistil, že opravdu nechce skončit jako lidé, které tam denně potkával. Uvědomil si to díky příběhům, které si každý den povídali v léčebně s ostatními pacienty. Jednoho dne si prostě řekl: „Takhle skončit nechci!“

Myslím si, že jsme si všichni uvědomili, že alkoholismus je špatný. Dnes je Petr Harazin bez alkoholu už 8 let. V závěru s námi diskutoval o našich otázkách. A to je vše z Alkohol je droga.

Manuela Brázdilová, 8. B

10. Technické dílny pro 8. ročníky

Dne 9. 1. 2025 jsme navštívili technické dílny Střední odborné školy a Gymnázia Staré Město. V dílnách jsme se rozdělili do 3 skupin.

Jedna skupina šla vyrábět kladívka, druhá otevírací krabičky a třetí světýlka. Všechny výrobky se nám moc povedly.

Světýlka se vyráběla tak, že jsme dostali destičku a železné drátky. Dostali jsme ještě tavicí přístroj, který jsme používali k sestavení světýlek. Proces celé výroby nám ukazoval velice hodný pán, který se v tom vyznal. Za hodinu jsme měli světýlka hotová a byli jsme velice nadšení. Nakonec jsme se všichni sešli a všichni byli spokojeni se svými výrobky. Jediné, co nám nevyšlo, bylo počasí, protože pršelo.

Chceme velice poděkovat SOŠGSM, že jsme u nich mohli tvořit nádherné výrobky.

Matěj Slovák, 8. B

Tiráž

Redakce:

Veronika Podešvová (7. A), Sofie Sitníková (7. B), Marek Malovaný (8. B), Ester Kaplanová (8. B), Michaela Ludmila Kročová (9. C)

Ilustrace: Žáci 1. stupně a tříd montessori

Časopis pro tisk připravily: Mgr. Alena Navrátilová, Mgr. Lucie Nucová